

● ÚVODNÍK

BŮH JE S NÁMI

Neboj se, protože já jsem s tebou, nehleď ustrašeně, protože já jsem tvůj Bůh. Budu tě posilovat, ano, budu ti pomáhat a držet tě svou spravedlivou pravicí.

Iz 41,10

Vstoupili jsme přibližně před měsícem do nového roku. Jsou věci, na které se tento rok těšíme a jsou asi i věci, kterých se spíše obáváme. Nemáme žádnou jistotu ohledně toho, co nás potká a přestože v mnoha ohledech můžeme ovlivnit svůj život, jsou oblasti, a některé velmi zásadní, které ovlivnit nemůžeme. Současně ke svému životu potřebujeme naději na dobré věci a rádi bychom měli i nějaké jistoty. Na čem ale můžeme založit naději, která bude neotřesitelná?

Myslím, že jedinou jistotu, kterou nejenom pro tento rok máme, je, že Bůh je s námi. Bez této jistoty by nás čekala jen velmi nejistá budoucnost a měli bychom důvod ke strachu. Izajáš polemizoval s Izraelci, kteří se domnívali, že Bůh jejich cestu nezná nebo ho dokonce ani nezajímá. (Iz 40,27). Izraelci pochybovali o Boží blízkosti a přízni a to vedlo ke ztrátě síly v jejich životě. My na tom nejsme jinak. Pokud smýšlíme o Bohu a jeho postoji k nám stejně jako Izraelci, jsme ve vztahu s Bohem znejistění a nemůžeme mu plně důvěřovat. Zkoušíme se potom zajistit sami a spoléhat na sebe, na někoho nebo něco jiného. I když bychom to tak asi nenazvali, můžeme se začít nenápadně uchylovat k modlárství.

Jenže Bůh má o nás zájem. Záleží mu na mně i na tobě. Zajímá se nejen o ty velké duchovní věci, ale i o ty malé přízemní. Hospodin nežije v dualistickém světě, nemá ho rozdělený na duchovní a sekulární. Stvořil nás jako ducha, duši a tělo a záleží mu na nás jako na celku. Bůh ví, co prožíváme a má zájem o náš život.

Verš z úvodu článku řekl Bůh do konkrétní historické situace Izraele a konkrétním lidem. Troufnu si ale říci, že si ho můžeme každý vztáhnout na sebe. Že se můžeme zastavit a číst tato slova jako dopis od mého táty, kterým mne ujišťuje o své ochotě mně pomoci a stát na mé straně. Zkus poprosit Boha, aby ti tato slova osobně řekl, pokud zápasíš s tím, zda jsou skutečně pro tebe.

Hospodin jde ještě dál. Skrze proroka Jeremijáše v 29. kapitole nás ujišťuje, že jeho

úmysly s námi jsou o pokoji a že nám chce dát budoucnost a naději. Zaslubuje, že když půjdeme a budeme k němu volat, tak nás vyslyší. Když ho budeme hledat, tak ho najdeme. Jen je třeba hledat celým srdcem.

Nemusíme se tedy obávat, zda bude Bůh s námi a zda bude na naší straně. To on je. Potřebujeme tomu „pouze“ uvěřit. A to v situacích, kdy se nám daří dobře (a nezapomenout, že je to důsledek jeho požehnání), i v těch situacích, kdy se nám daří zle

(a nezapomenout, že i v tu chvíli je s námi a že on nám nedává zlé věci). A volat k němu a hledat ho. Není žádná životní situace, kterou bychom Bohu nemohli předložit, protože ho nezajímá nebo je příliš malá. Život modlitby nás uvádí do obecnosti s Bohem. Bez modlitby se Bohu těžko přiblížíme. On se dává nalézt i těm, kteří ho nehledali, ale to vnímám spíše jako zaslíbení pro lidi, kteří Boha zatím neznají. Nám, co ho známe, zaslubuje, že ho najdeme, když ho skutečně budeme hledat. A hledat chce často čas a námahu – alespoň u mne to tak funguje. A to často něco hledám bez jistoty, že to skutečně najdu. Při hledání Hospodina je úspěch jistý – jen někdy v jiném časovém horizontu, než si představujeme.

Takže vás zvu ke společné cestě hledání Hospodina a k jistotě, že on je s námi. Tobě i mně říká: *Miluji tě věčnou láskou, proto ti stále zachovávám milosrdenství.* Jer 31,3

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

Nový rok je už v plném proudu a to, co počalo ke konci minulého, se hlásí o vyřízení teď! I proto je dobré umět Boží slovo zpaměti! Třeba zrovna ve čtyři v noci, když se nahnou do hlavy bubáci – starosti. Pokud nějaké opravdu máte a to je jasné, že máte, a navíc jste večer nerozumně sledovali zprávy a v rádiu přes den také, a nakonec, po rodinné nelehké rozpravě o (dosad' si sám) si na noc pročtete Hlas mučedníků, je Bible vlastně to jediné, co zabírá. A víra! Bez té je nemožné líbit se Bohu. „Uval na Hospodina svou cestu a slož v Něm naději, On zajistí všechno správi.“ Tak dobrou! (Ale bděme! ☺)

Nanda

www.kspraha.cz

Řekni mi, prosím, máš také nějaký zázrak na dopravní kalamitu?

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc – www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Prorocství	2
Alfa	3 – 5
Chvály na Václavském náměstí	5
Eva Evě	6

Potvrzení manželského slibu

Už několik let probíhá vždy některý únorový týden v naší zemi po vzoru Velké Británie Národní týden manželství. Letos proběhne 10.–16. 2. A jeho mottem je „Malé kroky k velkým vztahům“.

Při seznámení s tím, co v tomto týdnu organizují různé křesťanské sbory, jsem se nechal inspirovat myšlenkou shromáždění, na kterém manželské páry (ať už jsou spolu jen několik měsíců nebo se jim blíží zlatá svatba) potvrdí svůj manželský slib. Nejedná se o uzavření, protože ho mnozí uzavřeli před lety, ani o obnovení, protože ho nezrušili (samozřejmě je toto shromáždění příležitostí i pro ty, kteří nějakým zásadním způsobem svůj manželský slib porušili a chtějí veřejně deklarovat, že v něm chtějí opět stát). Bude také možnost připojit se

podpisem k Prohlášení o významu manželského vztahu pro ty, kteří tak ještě neučinili. Shromáždění uspořádáme v úterý 11. 2. od 18:30 v hlavním sále sboru a bude trvat 1–1,5 hod. Zúčastnit se mohou jen celé manželské páry nejen z našeho sboru. Jsou zváni i manželé z jiných sborů a i páry, které se za křesťany nepovažují, ale rády by podobně vyjádření udělaly. Na každém páru je, jaký zvolí oděv. Není nutné žádné formální oblečení, ale pokud někdo chce vyjádřit slavnostní ráz tohoto aktu, určitě může zvolit i společenský oděv. Protože nebude končit příliš pozdě, budou mít manželské páry po shromáždění příležitost vyrazit na romantickou večeři.

Na shromáždění srdečně zvou
Lubomír a Věra Ondráčkovi

První společné letošní setkání sboru

Přicházím o trochu dříve, ale všude je už plno lidí. Skupina Jirky Jelínka se připravuje na pódiu, v předsáli se chystají knihy a také Sborový dopis a další sborové tiskoviny, skupina modlíčích se za shromáždění stojí stranou všeho ruchu – jen ji trošku nutí k hlasitým modlitbám pobíhající děti, mládežníci spolu něco probírají a chystají, několik lidí má tady už předem sraz s kamarády. Sál kulturního domu se postupně skoro zaplňuje a první setkání sboru v roce 2014 začíná.

Společně Bohu zpíváme, někdo zvedá ruce, jiný sedí, někdo tančí... jsem vděčná, že se můžeme setkat v tak velkém počtu. Vidím spoustu známých tváří, také nové lidi, vyhlížím ty alfové. O Alfě potom podává zprávu Miloš Poborský s Růžnou Poborskou. Né, nemylme se, není to jeho sestra, ale, už rok je jeho sestra v Kristu, protože uvěřila před rokem na Alfě. Také vedoucí Alfy mládeže, Martin Šindelář, povídá, jak se ta poslední, která skončila v prosinci, podařila. Kázání má Luboš Ondráček. Začíná „povzbuzením“: „Proč by mělo být letos lépe?! Už lidé před sto lety si mysleli, že jsme taková civilizace, že nemůže být válka... pak byla první a druhá...“

A my, ve 21. století, jsme stejní. Na čem můžeme založit to, že tento rok bude dobrý? Na tom, že Ježíš je s námi.“ Potom četl z Izaiáše 40,27, kde si Izraelci myslí, že se

o ně Bůh nezajímá a z dalších míst dokládá, že se o nás zajímá, například v Izaiáš 41,10 čteme to, co si i my můžeme vztáhnout na sebe pro tento rok: „Neboj se, já jsem s Tebou...“. Po kázání byla možnost přijít si pro modlitbu, což mnozí udělali, potom jsme ještě chválili a pak už byl konec. Ale v sále i předsáli to ještě dlouho hučelo jako v úle. Vždyť jsme se někteří neviděli měsíc! Nebo týden, to je také potřeba sdělit si, co je nového, pomodlit se, požehnat si do nového roku. Také probíhala autogramiáda Dana Drápala a Jiřího Hedánka ke společné knize Inspirace. Pak už nezbylo než opravdu odejít. Rozcházeli jsme se s nadějí pro tento rok a s očekáváním dobrých věcí, které nám každému letos Bůh připravil.

Nanda

Modlitební témata ✨

Společné modlitby, doporučené staršími, pro měsíc únor 2014. Modlete se individuálně, při shromáždění regionů a na skupinkách.

ZÁKLADY – aby účastníci pokračovali v účasti a načerpali co nejvíc duchovního požehnání a vyrostli v poznání Pána Ježíše Krista.

LETNÍ SHROMÁŽDĚNÍ – za dohodnutí místa a podmínek.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ – za Boží vedení a jednání, za nové povolání k modlitbám a naplnění sborové hodnoty neustálá modlitba.

Vyhodnocení modlitebních témat za leden

ZÁKLADY – podařilo se sestavit kvalitní tým. Na první lekci přišlo 20 hostů.

MISIJNÍ VÝJEZD ŘECKO – podařilo se vytvořit čtyřčlenný tým.

OSOBNÍ ZJEVENÍ toho, co pro každého z nás Bůh připravil v tomto novém roce – to si musí každý vyhodnotit sám. ☺

Proroctví

V noci jsem se probudila s velkým tlakem a úzkostí v srdci. Ptala jsem se Pána, co se děje? Trochu mě uklidnil a pak jsem pochopila, že je to součást tréninku. Věřím, že Pán chce, abychom se důsledně a důkladně učili bojovat s temnotou. A když nám bude úzko a budeme pod tlakem, musíme vyznávat Boží slovo a bojovat dál. Nepřestávat, nebýt líní a liknaví, ani rezignovaní a zklamání, že se zdánlivě nic neděje.

Ráno jsem šla po ulici a na zdi byl nový nápis od sprejérů: „Válčit, cvičit, trénovat, Sparťan musí bojovat“. Četla jsem: „VÁLČIT, CVIČIT, TRÉNOVAT, KŘESŤAN MUSÍ BOJOVAT“ A bylo mi to potvrzením od Pána, že jsem Mu rozuměla dobře.

Vidění: Vnímala jsem zrychlený čas. Intenzivnější život. Soustředěnější útoky. Jako bychom procházeli podél bojové vřavy nepřátel, kteří ale byli udržováni za neviditelnou linií. Viděla jsem bojovníka, který šel podél linie, a měl napražený štít. Do toho štítu trýskaly rány mečů nepřátel. Jedna za druhou. Hodně rychle za sebou. Bylo zřejmé, že tím projde, když bude spojen s Ježíšem a zeptá se ho hned, co s tím.

Výklad: Jsme-li pod tlakem, máme věci řešit s Ježíšem hned. Rozhodnout se řešit nebo odložit věc hned, ale mít v tom pokoj. Ne abychom se pak odsuzovali. U zbytečně odkládaných věcí břemeno těžkne. Bylo to v rychlém sledu. „Co s tím?“ Otázka – Odpověď, Otázka – Odpověď... Bojovník věděl, že za sebou má zdroj pokoje. Věděl, že je tam Pán Ježíš, který drží tu ochranou linii, ale poslal ho na ni bojovat. Věděl, že má Ježíš situaci pod kontrolou. Nenechá ho zasypat nepřáteli ze všech stran. Hospodina stále před očima si stavím. Mějme srdce u Ježíše a podávejme mu svoji mysl.

Vidění přijala Oldřiška Šípová.
Výklad Modlitební proročský tým

Alfa se podařila

Tak jsem se zase po dvouleté přestávce vloni na podzim přidala k pořádání Alfy. Myslím, že se ta naše (o dalších asi 199 v celém Česku nebo ostatních pražských zatím nic nevím) velice povedla! Moc se mi líbilo setkávat se s novými hledači smyslu života. Je to nádherná mluvit o víře s lidmi, které to opravdu zajímá!

První večer jsme ve velkém sále budovy Na Žertvách začínali se sedmi stoly po osmi až dvanácti lidech, hostů bylo přes čtyřicet. Současně ten večer začal i mládežnický kurz s víc jak 30 hosty. Vašek Luňák spolu s týmem uvařil úvodní večeri pro úctyhodných 110 lidí! Abychom vše zvládli, museli jsme, k Lubošově velké radosti ☺, vzít i stůl z kanceláře.

Několik lidí přestalo chodit, kurz pokračoval se šesti diskusními stoly. Velká většina hostů přišla pokaždé, nebo jenom někdy chyběli. U všech stolů panovala milá a přátelská pohoda, kterou tam mezi námi, neznámými lidmi, tvořil Duch svatý. Otevřenost a upřímné hovory tvořily prostředí pro přátelství. Fakt jsme se na sebe přes týden těšili!

Už od třetí lekce, která je o modlitbě, jsme se spolu u našeho stolu na konci modlili. Nejčastěji za uzdravení, ale i jiné osobní věci. Bůh tak po částech uzdravoval zrak jednoho staršího pána. Třikrát po Alfě psal, že vidí zase o trochu lépe! Teď už chodí na Bohoslužby a chystá se na křest.

Myslím, že se k Bohu obrátilo okolo pěti lidí, ale další jsou blízko. Nejzásadněji k tomu přispěl víkendový společný pobyt s vyučováním o Duchu sva-

Fotky z víkendu ve Svatém Janu pod Skalou

tém. Tam byla přímo výzva k uvěření a také dost času na povídání a pro modlitby.

Většinu promluv obstaral Miloš Poborský a to přímo bravurně! Také jsme se za něj modlili! Není to lehké vtěsnat tolik zásadních a potřebných informací do času, v kterém lidé jsou ještě schopni dávat pozor a přitom nemluvit 300 slov za minutu. Miloš to ale s Boží pomocí zvládl. I když Nicky Gumbel je také dost dobrý, živému řečníku (oproti promítanému) dáváme na našich Alfách už léta přednost.

Další důležitou součástí Alfy jsou písně, které se záhy promění do chval. Toho se naprosto bezkonkurenčně ujal Jirka Jelínek. Hrál chvály srozumitelné i nevěřícím a navíc se pokaždé i týkaly tématu promluvy. Doprovázel se na klávesy a text byl promítán na zeď. I když sklídl vždy potlesk (zasloužený), protože zpíval Bohu,

lidé to jako normální písničky brát nemohli a tak i tato „kulturní vložka“ byla evangeliem. Na víkendu hrál spolu se svými dětmi a dalšími dvěma mladými hudebníky, a to byla teprve „síla“!

Skvělá, na této „velké“ Alfě, byla organizace, o kterou se staral Vláďa Vácha. Fungoval totiž tým lidí, kteří chystali stoly a celou místnost a další tým, který pod vedením šéfkuchaře Vaška Luňáka vařil v dolní kuchyni výborné večeře pro všechny včetně mládežnické Alfy – bývalo to okolo sedmdesáti porcí! A proto mohl náš tým – který byl u stolů, v klidu přijít až před začátkem, pomodlit se spolu, vstřebat pokyny k aktuální lekci a pak už se jen věnovat hostům. „Jak dobré je, když bratři v jednotě přebývají!“ A když je nás dost!

Tak se těším, jestli Bůh dá, že na podzim zase budeme společnou Alfou, nebo menší regionální Alfou, opět pořádat. Už teď je možné promýšlet, koho pozvat!

Nanda

Alfa, kurzy pro každého

Být křesťanem delší dobu má velké úskalí. Člověk sám sebe přesvědčí, že se nepotřebuje vracet zpět. A pak přijdou situace, kdy poznáme, jak jsme se mylili. Přesně to jsem poznal při průběhu letošních kurzů Alfa. Choval jsem v sobě všeobecné povědomí, že Alfa kurzy jsou pro ty, co o křesťanství ještě mnoho nevědí a nemusím se jich zúčastňovat. Opak je však pravda.

V létě letošního roku za mnou přišel můj kamarád Luboš, se kterým mne poutá moje profesní minulost, s prosbou. Zjistil, že není pokřtěný a zatoužil po tom nechat se pokřtít. Nevěděl jsem si s tím příliš rady. Moje hlasové možnosti nejsou na velké evangelizování. Dával jsem mu různé brožurky, mluvil s ním, jak jen to šlo. Pak se ve sboru začalo mluvit o kurzech Alfa. Ono každoroční vyzývání k tomu, abychom pozvali lidi ze svého okolí, které po nás vždy tak trochu sklouzává. Nikdy jsem se těchto kurzů nezúčastnil. Řekl jsem si, zkusím to. Jednou, dvakrát tam Luboš zavezu a pak ho vypustím, ať se ukáže, jak to s ním je, bude-li tam jezdit. Jenže člověk míní a Pán Bůh mění. Zjistil jsem, že to tak nejde. Od nás je to do Prahy 45 km, spojení sice je, ale je to náročnější na čas i finance. Pak se ještě ukázalo, že Luboš pozval dalšího kamaráda, Frantu a ten projevil zájem jezdit. Dobrá, řekl jsem si, jsme už tři, pojedou s nimi tak 3x a nebo budu jezdit na přeskáčku a pak se uvidí. Po lidsku se mi to však nezdálo, toho času, toho benzínu a výsledek vůbec není jistý. Však to znáte, dokážeme ty druhé rozsuzovat na ty perspektivní a na ty neperpektivní. Ani si však zcela jasně neuvědomuji moment, kdy jsem byl z těchto svých postojů vyveden. Čtvrtek co čtvrtek, k večeru jsme vyrazili ku Praze. A bylo to někdy všelijaké, protože kluky (jak jsem jim začal důvěrně říkat) jsem vyzvedával před místní restaurací, po nějakém tom pivu, načichlé kouřem a atmosférou hospody. Měl jsem tendenci se za ně stydět. Kdesi uvnitř se však ozýval hlas: „vydrž, je to jejich šance“.

Kurzy Alfa jsou vymyšleny geniálně. Jsou postaveny na společném stolování, dvou či třech písních, promluvách, diskuzi a posléze i společné modlitbě. První je vždy ono společné stolování. Sotva jsme na půl sedmou dorazili, tak ze zákulisí vyběhli obsluhující s plnými talíři. Jídlo vždy láme ledy. Po jídle a kávě následovaly chvály, které hrál Jirka Jelínek. Následovaly promluvy Miloše Poborského. Nikdy jsem průběh kurzů neviděl, ale očima kluků jsem najednou zahlédl, jak symbióza všech těchto prvků, může lidem přichozím z ulice zavonět. Je to velké povzbuzení vidět přichozí, kteří nikdy neviděli naše shromáždění a navíc jsou zasekaní různými pokřivenými představami o církvích, že zde najednou sedí, poslouchají

chvály a promluvy o Bohu a pak se ještě otvírají a diskutují o tom, co slyšeli. Ta vůně tam byla a i nejzatrvelejší srdce ji v tu chvíli nemohlo odmítnout. Ta vůně byla povzbuzující a to nejen pro přichozí, ale i pro letité křesťany.

Vrcholem Alfy je víkendové setkání. Naše setkání se odehrávalo v kouzelném místě obce Svatý Jan pod Skalou, v bývalém klášteře, bývalém komunistickém vězení pro „politické“ a dnes pedagogické vyšší odborné škole. Veliký objekt, kde je snadné zabloudit, nám však poskytl vše, co jsme na dva dny potřebovali. Zde měli všichni přítomní možnost se navzájem poznat, jít společně na výlet, více spolu mluvit a vzájemně se sdílet. Hlavním tématem víkendových promluv byl Duch svatý. Ve večerní promluvě pak došlo i na modlitbu přijetí. Miloš při-

končí. Než jsme se však rozešli, tak pro nás Bůh měl ještě jedno velké překvapení. A nejvíce pro Luboš. Jeho oči byly nemocné, měl šedý zákal a jediným řešením byla operace. Stalo se to při tématu Uzdravuje Bůh i dnes?? Rozmluvu na toto téma měl Tomáš Dittrich, který alternoval Miloše. Jako vždy po rozmluvě následovala diskuze a tentokrát to byla i modlitba – modlitba za uzdravení. Luboš nás požádal, abychom se modlili za jeho oči. V této chvíli, po modlitbě, se nic nedělo, ale druhý den mi Luboš volá, že vidí podstatně lépe. Přišel ke mně na návštěvu a já si ho hned vyzkoušel, zda je to pravda. Dal jsem mu číst noviny, které před tím vždy četl tím způsobem, že si je musel dát tak 10 centimetrů před oči. Zkouška dopadla dobře, četl tak, že je nemusel mít nalepeny na nos, skutečně viděl lépe. Byl to zázrak, který Bůh

Společný výlet na víkend

tomně citlivě a nenásilně vedl k tomu, aby sami přišli na to, že musí udělat základní krok rozhodnutí. Při pozdějším dotazování se ukázalo, že modlitbu přijetí se modlilo 10 přítomných. Chval tentokrát bylo víc, Jirka to se svými dětmi a dalšími hudebníky „pěkně rozbil“. Zde jsem jednoznačně rezignoval: kurzy Alfa nejsou jen pro přichozí. Tedy vlastně jsou. Ale jsou i pro ty, kteří nově přichozí těmito kurzy provází, nebo je tam vozí, nebo je vedou v diskuzích, nebo vaří, nebo obsluhují, nebo tam jinak pomáhají. Bůh na kurzech Alfa slouží všem. Při večerních chválách a promluvě jsem to naplno přijal. Bůh mi sloužil a povzbuzoval a dával mi poznávat svou lásku, tedy to co jsem v danou chvíli potřeboval a o č jsem prosil.

Po víkendovém setkání kurzy vstoupily do své závěrečné fáze. Z přítomných se stala parta, která se už dobře znala a pomyšlení, že kurzy budou v dohledné době končit, vzbuzovalo lítost. Vše však začíná a jednou

na jeho zraku učinil a on z toho byl velmi povzbuzen.

Závěrem si dovolím malé hodnocení. Kurzy Alfa jsou služba, která se v ČR a i ve sboru Praha provozuje již několik let nazpět. Je to skvělá služba, která vede nově přichozí k Bohu a buduje i ty, co v ní slouží. Doporučuji si touto službou projít. Doporučuji si už dopředu vyhlížet ty, které tam příští rok přivedu. Nebrat v úvahu to, jak vypadají, jestli jsou cítit kouřem, nebo jsou neupravení apod. Nebrat v úvahu, jak daleko to mám do sboru, kolik projedu benzínu, kolik mne to bude stát peněz, kolik času tomu věnuji, nehodnotit, kdo je perspektivní a kdo ne. To vše je na Bohu a my o tom nemusíme přemýšlet. Bůh mi znovu ukázal, že nezůstane nic dlužen, za to co mu dáme, on nám dá dvojnásobek. Jít cestou a provázet ty, které Bůh volá, není ztracená investice.

*Pavel Mach,
region Palmovka*

Rozhovor

Martin Šindelář vedl už po druhé tým mládežnické Alfy. Tak jsem se zeptala:

Co bylo na Alfě pro tebe osobně nejlepší?

Nejlepší bylo určitě, když jsem v jakoukoli chvíli zažil Boží jednání. Konkrétně jsem několi-krát zažil především na začátku, ale i průběhu, že něco vypadalo docela beznadějně a po odevzdání Bohu do rukou se děly velké změny ☺. Dále co doslova miluji je víkend, kde Bůh jedná! Věc, kterou bych rád zmínil je, že během kurzu mi v nějakém období nebylo úplně nejlip, a tým se za mě postavil modlitbou a půstem. Kurz absolvovalo cca 10 hostů. Myslím, že reakce byly velmi pozitivní, ale přímé obrácení jsme během kurzu neviděli. Určitě se Bůh dotkl nějakých hostů, ale co přesně se stalo, uvidíme asi časem.

Pozval jsi někoho i ty?

Na kurz jsem se snažil pozvat některé kamarády, ale nevyšlo to. Uvědomuji si, že je to věc, na kterou by měl člověk myslet průběž-

ně (koho pozvat a začít včas atd...), ale to se mi zatím nedaří.

Jaký byl víkend?

Víkend byl super. V paměti mám, že víkend je dobrý, ale už jsem přeci jen zapomněl, jak to bylo dobré minulý rok, a tak jsem na tuto Alfou jel s očekáváním neúplně velkým, nicméně Bůh dal víc, než jsem čekal. V sobotu večer při tématu: Jak být naplněn Duchem Svatým, Bůh opravdu přišel a děly se různé věci. Přišla nějaká slova povzbuzení, poznání, a tak. Někteří lidé se tam modlili modlitbu přijetí a byl to celkově příjemně strávený čas v Božím pokoji.

Co si o Alfě myslíš ty?

Myslím, že pořádání Alfy má velký potenciál. Nevěřící můžou slyšet evangelium, nově obrácení si udělat pořádek v některých věcech a mimo jiné se na Alfě můžeme učit společně sloužit Bohu, protože se téměř pro každého najde uplatnění ☺.

Chvály na Václavském

Během uctívání na Václavském náměstí (nebo kdekoli jinde) je vždy možnost modlit se s řadou lidí, kteří kolem postávají. Některá svědectví jsou úžasná. Jednu sobotu tam například našla cestu paní z Krkonoš, která se ten den rozhodla najít Boha. Už měla jen posledních 10 minut, aby došla na vlak. Během této chvíle pod koněm přijala Pána Ježíše a domů odjela již s pokladem v srdci. Jindy přišel k Muzeu mladý muž, města znalý Pražák, který chtěl jít na metro B. Paradoxně mu cosi řeklo, ať jde na Muzeum, že je tam jeho linka. Když uslyšel chvály a právě řečené slovo, věděl, že je to pravda. Ještě na místě přijal Pána Ježíše a o hodinu později byl v nedaleké čínské restauraci pokřtěn Duchem takovým způsobem, že všichni jen zírali, popřípadě se váleli smíchy po zemi spolu s ním. Když na něj bratři opakovaně vzkládali ruce s modlitbou „víc“, jen křičel, že už víc Boží moci neunes.

Z náměstí máme také nové přátele. Například Standu, který kvůli podvodu jiných zůstal bez přístřeší. Každý týden na Václavák chodí, jak říká, má už svou hitparádu písní, s Ježíšem v srdci září jako žárovka a když říká, že nás má rád, tak mu to věříme. My ho milujeme také.

Jedno odpoledne šli kolem manželé odněkud z ciziny. Roger Harsh je oslovil a zjistil, že pána bolí rameno. Hned po modlitbě bolest odešla.

Ale největší radost vychází ze samotného

přebývání před trůnem Nejvyššího, našeho Tatínka.

Abk 3,17 I kdyby fíkovník nerozkvetl a na révě nebyla úroda, selhal výnos olivy a pole nevydala potravu, z ohrady zmizel brav a ve stájích nebyl skot,

18 já se budu radovat v Hospodinu, budu jásat v Bohu, který mě zachraňuje.

Služebníci z ulice

Kreslí Antonie Hrdinová

Připadá mi, jako by si kazatelé mysleli, že umím být dokonalý.

Ale to nikdy nedokážu.

Já už se o to ani nesnažím.

Omluvte, prosím, chybu v SD 01/14.

Článek: Povzbuzení mezi uprchlíky v Kostelci napsala Marta Hrabcová, region Východ

Eva Evě

oď srdce & srdci...

*Koncem minulého roku proběhlo už po desáté setkání
dívek a žen – Eva Evě.*

U nás ho pořádají od roku 2009 společně Johana Dittrichová a Marta Hrabcová. Je to víkendový program pro dívky o chození, manželství a sexualitě. Víkend sestává z dobrého jídla, společných diskusí a přednášek. Podle počtu jsou účastnice rozděleny do malých skupin, kde se svou „maminkou“ probírají téma a vytváří úkoly pro společné vyučování. Večer je čas k osobním rozhovorům a modlitbám. Program je určený pro dívky z křesťanských rodin, ale i pro jejich kamarádky. O další akci budeme informovat.

Odpovědi účastnic jsou pro Evu Evě dobrou vizitkou.

Jaká část pobytu pro tebe byla nejsilnější a proč?

- ♥ *Svědectví všech vedoucích. Bylo to pro mě velké povzbuzení, vidět, že pokušení a nějaké špatné věci neprožívám a nedělám jenom já.*
- ♥ *Moc se mi líbilo, když vedoucí odpovídaly na anonymní otázky. Dozvěděla jsem se spoustu nového, co se mi bude hodit.*
- ♥ *Modlitby a povídání s Jakubem Limrem, který tu byl v sobotu a zodpovídal naše dotazy, bylo fajn slyšet názor „druhé strany“, od muže.*
- ♥ *Docela dost jak jsme kreslily a pálily svoje příběhy jako symbol boje s pokušením. A taky příběh o ošklivém káčátku, u kterého jsme přemýšlely o vlastní hodnotě a o tom, že nás Bůh stvořil právě takové, jaké jsme.*
- ♥ *Pomohlo mi si o tomhle tématu s někým popovídat.*

V čem ti pobyt nejvíce pomohl, co se týče pohledu sama na sebe?

- ♥ *Bůh mě doopravdy moc miluje a má pro mě ty nejkrásnější a nejlepší věci.*
- ♥ *Dívám se na sebe Božíma očima, ale to už delší dobu, takže...*

- ♥ *Cítím se vyrovnanější a už nemám tak silně nutkání stále myslet na to, jak vypadám. ☺*
- ♥ *Víc jsem si uvědomila, jakou mám cenu. A líp jsem pochopila vztah Krista a církve a proč je manželství tak důležité a vzácné.*
- ♥ *Nemusím se hnát za tím, co svět chce hned – tak brzy, a přitom to později můžu zažívat mnohem líp, hezčeje. Bylo mi to povzbuzením a ujištěním, že je to normální.*
- ♥ *Pomohl mi poskládat si spoustu kousků do sebe a inspiroval k další činnosti do budoucna, odevzdání Bohu v konkrétních oblastech.*

Získala jsi nějaké nové informace? Jak v životě použiješ to, co ses naučila na pobytu?

- ♥ *Rozhodně se najde příležitost ty nové informace využít ve škole mezi nevěřícími*

*Když budeme otevřeně mluvit
o lidské sexualitě tak,
jak se na ni dívá Bůh,
může to být pro mnohé cesta
k ctnostnému a bezpečnému životu,
ale také i cesta ke Kristu.*

spolužáky, které bych moc ráda přivedla k Bohu.

- ♥ *Je pro kluky hodně důležité, jak moc silný vztah má holka s Bohem; člověk může čekat na toho pravého mnoho, mnoho let.*
- ♥ *☺ Asi nějaký jo, ohledně sexu a tak. Prostě si budu užívat čas s Bohem, když jsem sama a budu mu vděčná za manžela, se kterým prožiju život pod Božím vedením.*
- ♥ *Pomohlo mi to rozhodnout se dát Bohu čas, kdy ještě nikoho nemám.*
- ♥ *Našla jsem dlouho hledanou cestu, kterou bych chtěla jít – až teď mi to připadá reálné a s Bohem dosažitelné.*

Chůví deník

Ahoj všichni,
tak jsme po více jak dvou měsících a 49 koncertech opustili Jihoafrickou republiku a šťastně doletěli do Nigérie, kde strávíme následující týden na velkém křesťanském kongresu pro 2 miliony lidí. Je to ta stejná událost, které jsme se zúčastnili minulý rok.

Ale já jsem stále myslí ve slunečném JARu a chtěla bych s vámi sdílet pár dalších poznatků a zážitků, na které už asi nikdy nezapomenu.

Poznatky z JARU

1) Zajímavost, na kterou jsme přišla skoro na začátku turné, bylo záhadné odemykání a zamykání na opačnou stranu než jsme zvyklí. Setkala jsem se s tím celkem často a několikrát jsem si myslela, že se snad ani nedostanu ven z pokoje.

2) Jihoafričani jsou neskutečně soutěživí. Vždycky ve všem chtějí být nejlepší. Většina z nich si to vybíjí ve sportu a to často v golfu, který je zde nesmírně populární. Díky Danielovi a Rachael jsem měla tu příležitost odpálit jeden míček na golfovém hřišti, ale zas tak mě to tedy nenadchlo.

3) Projeli jsme JAR křížem krážem z Johannesburgu do Durbanu, z Durbanu do Port Elizabeth a z Port Elizabeth do Cape Townu. Musím říct, že je až neuvěřitelné, jak rychle se tu mění okolí a příroda. Chvilku jedete skoro pouští a najednou se před vámi objeví pastviny a vysoké hory. Krása!

4) Lidé jsou tu velice přátelští. Sice mezi sebou raději mluví afrikánsky než anglicky, ale aspoň mě něco naučili: Když chcete vyjádřit větu „děkuji mockrát“, stačí v podstatě říct dvě anglická slovíčka rychle za sebou „buy a donkey“ (v překladu: kupte osla) a máte to v kapse! ☺

Zážitky z JARU

Pastor John má v okolí Johannesburgu tři synovce a každý z nich má svou vlastní farmu. Jeden ovčí, druhý rybí a ten třetí safari s divokými zvířaty jako jsou antilopy, žirafy, opice a leopardi. K tomu všemu uprostřed vystavěl úžasný čtyřhvězdičkový kemp s dokonalými stany, které mají i vlastní venkovní vanu, takže když se koupete, díváte se na hvězdy (nebo slunce).

No a Pán Bůh nám připravil to milé překvapení, že právě tam jsme jeli na týden. Všechno tam bylo dokonalé, tak africké, jak to jen vidíte v televizi v pořadu o zvířatech. Dokonce jsem se jednoho rána přemohla a vstala v pět hodin na vyjížďku terénním autem (bez něho a nohou se nikam nedostanete) podívat se na zvířata. Museli jsme si dávat velký pozor na hady, protože tohle místo byl jejich ráj. Brr... (Hned jsem si načetla pár článků o tom, co dělat, když vás had uštkne, jen tak pro jistotu...)

A právě na tomhle místě jsem zažila pěkný šok.

Jednoho překvapivě chladného večera jsme se všichni po večeři odebrali do svých stanů, připravovali se ke spánku a tehdy se to stalo. Povídala jsem si s Rachael a při tom lezla do ledové postele a najednou cítím něco měkkého, teplého a chlupatého přímo u mých nohou. Hlavou mi proběhla pouze jedna myšlenka – zvíře! Co jiného očekávat uprostřed buše! Vykřikla jsem zděšením, srdce se mi málem zastavilo šokem. Bez mrknutí oka jsem rychlostí blesku vyskočila z postele.

**Safari s divokými zvířaty
jako jsou antilopy, žirafy,
opice a leopardi bylo
dokonalé, tak africké,
jak to jen vidíte v televizi
v pořadu o zvířatech.**

Rachael se mě hrozně lekla a taky si povyskočila. Po několika minutách jsem se odhodlala podívat se pod peřinu a víte, co jsem tam našla? Pytel s horkou vodou obalený v kožešině! Pozornost od personálu ...

Ráno jsem to pak vyprávěla v jídelně a Johnův synovec se mi omlouval, že nás na to zapomněl upozornit. Fakt zážitek.

V Cape Townu jsme bydleli v jednom malém domečku s postaršími manžely, kteří si na něm dost zakládali. Všude bílé koberce a milion skleněných andělíčků a jiných dekorací, které jsou pro mě jak noční můrou, vzhledem k Reubenově aktivní povaze.

Všichni jsme si dávali maximální pozor, abychom nic nerozbili, příliš něco nezašpinili a tak dále ... no určitě to znáte z návštěv vašich bohatých příbuzných.

Asi třetí den jsme se vesele bavili s našimi hostiteli při snídani a najednou Reuben povídá: „Pipíjej“ (což v překladu znamená – chci čůrat, přines nočník). Tak ho teda nesu, Reuben se předvede jako šikulka a já jako dokonalá chůva se nabízím, že to půjdu uklidit. No a právě tehdy se stala tragédie!

Udělám jeden nejistý krok a nočník se nezastavitelně obrací na ruby, přičemž Reubenovo „pipíjej“ se rozstříkalo všude po jejich skvostném nábytku, perském koberečku i pár těch dekorací. Zavládlo mrazivé ticho a já naučená zlehčovat trapné okamžiky se začnu hystericky smát. Nikdo se nepřidává. Ach to je trapas! Nakonec to naši hostitelé vzali celkem v pohodě (po tom, co jsme to

všechno dvakrát vydrhli dezinfekčními prostředky) a nějak se to přešlo.

Nejvtipnější, ale je, že se to samé stalo pak i Danielovi o pár dní později. ☺

Tak to je asi všechno, co se Jihoafrické republiky týče. Určitě vám ji doporučuji navštívit. Je to skvělá zkušenost. Vůbec jsem se tam sice necítila jako v Africe (až na ty zvířata a to i na bankovkách), ale má to svou vlastní speciální atmosféru. Dá se tu sehnat levnější oblečení než v Česku

a často se tu setkáte s překrásnými výhledy na všechny možné přírodní úkazy. Jen si tu musíte dávat veliký pozor na peněženku.

V den odletu nastalo dramatické loučení s rodinami Charlene a Daniela (velice jsem si všechny oblíbila, tak mi to bylo dost líto) a hurá na letiště. Obávající se dlouhého letu s batoletem jsme se po odbavení sedmnácti kufrů plných zvukového vybavení konečně dostali do letadla.

Po šesti hodinách letu, který byl nakonec úplně v pohodě (Reubenovi jsou už totiž dva roky a tak má svou vlastní sedačku a vlastní televizku, která ho aspoň půl hodiny fascinovala), jsme se zase ocitli v Nigérii – Lagosu.

Cítím se tu tak nějak nostalgicky, jelikož jsme na stejném místě. Dokonce máme i stejné pokoje (tedy měli jsme, dokud Daniela nepokousali nějakí posteloví brouci, to se pak celá rodinka přestěhovala).

Je tu hrozné vedro a vlhko, do toho non-stop puštěná klimatizace, pálivé jídlo a nic jistého ... Typické.

Na druhou stranu si to tu užívám. Přemýšlím, jak jsem se za ten rok změnila a jaké zážitky Bůh udělal v mém životě a musím říct, že jsem velice vděčná za příležitost vidět kus světa a být k užtku. ☺

S Reubenem je to taky už všechno o dost jednodušší. Asi před měsícem jsme ho naučili chodit na nočník, a že mu to jde! Mluví o sto šest, dokonce už i zpívá a to i nějaké české písničky (miluje písničku „šla Nanynka do zelí“ a chce po Charlene, aby ji zpívala).

Reuben má neuvěřitelné kouzlo osobnosti, kamkoli se hne, hned má v patách nejméně jednoho obdivovatele a mě.

Často mě rozesmává a já ho na oplátku nakazila svým Vánočním nadšením. Máme i svůj vlastní adventní kalendář. Učím ho počítat a taky číst, jen přemýšlím, zda je normální, že ve dvou letech ještě neumí násobilku šesti. ☺

Myslím na vás.

*S láskou Vaše chůva-misionářka
Bohda*

Znamení Jidáš

Vlastimil Vondruška

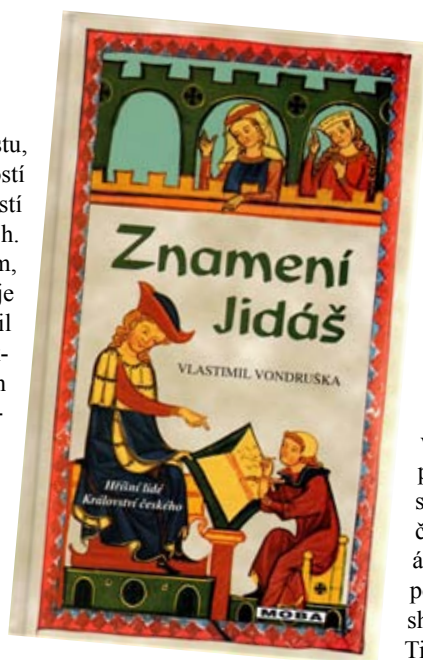
První rok vlády Přemysla II. Otakara, byl rokem boje o moc. Přívrženci mladého krále sváděli neustálé šarvátky s odbojnou šlechtou. Synové válčili proti otcům a krev tekla jen proto, aby zemské úřady obsadili noví lidé.

Právo nahradilo beznaděj.

Mladému Oldřichovi z Chlumu porodila toho podzimu milovaná Blanka očekávaného potomka. Dítě bylo ale mrtvé a i ona sama třetího dne po porodu zemřela. Oldřich probděl u hrobu celou noc a pořád přemýšlel, proč ho Bůh tak krutě trestá odejmutím všeho, co pro něj mělo cenu. Druhého dne si k němu přiklekl starý kněz, aby mu pomohl najít smysl dalšího pokračování životní pouti. Mladý šlechtic vstal od hrobu s odhodláním pomáhat z pozice královského prokurátora nespravedlivě utlačovaným k jejich právu a mírnit jejich už tak velké trápení.

Brzy po té je pán z Chlumu povolán králem k vyřešení vraždy zemského sudiho Dobřeje. Přemysl má velký zájem na urychleném vyřízení složitějšího případu, neboť probošt vyšehradské kapituly prohlásil vraždu za dílo ďáblovo a povolal bez jeho vědomí

papežského exorcistu, známého svou krutostí při procesech a lačností po majetku obviněných. Oldřich je tlačěn časem, aby dokázal, že vražda je dílem lidským a odvrátil hrozbu řetězové reakce, kdy se z nevinných na mučidlech vymáhala udání dalších obětí. Pátání ho záhy dovede až daleko do minulosti, kdy v českých zemích kraloval děd současného krále, Přemysl I. Otakar. Hrozba přítomnosti exorcisty a z toho plynoucí strach o vlastní životy a majetky, dovede většinu členů královské rady k rozhodnutí najít nějakého viníka za každou cenu. Brzy dojde k obvinění mladého Křišťana a sám král schválí jeho popravu. Oldřich z Chlumu se ale rozhodne dotáhnout pátrání do konce a najít pravého vraha i za cenu, že tím zneváží královské slovo a ocitne se v jeho nemilosti.

S případy královského prokurátora pana Oldřicha z Chlumu jsem se nesetkal poprvé. Stejně jako v knize: „Znamení Jidáš“, nikdy nehledá vyšetřující jen splnění studené litery zákona, ale snaží se jej naplnit milosrdenstvím. Postava spravedlivého královského prokurátora je fiktivní postavou rozsáhlého a velmi čtivého detektivního seriálu ze středověku. Jistou podobnost by čtenář mohl sledovat v příbězích soudce Ti od Roberta Van Gulika, které jsem na stránkách SD

také již představil.

Příběhy pana Vlastimila Vondrušky jsou pro českého čtenáře jistě bližší, neboť nám barvitě přibližují prostředí, o kterém si ještě mnoho z nás něco pamatuje z hodin dějepisu.

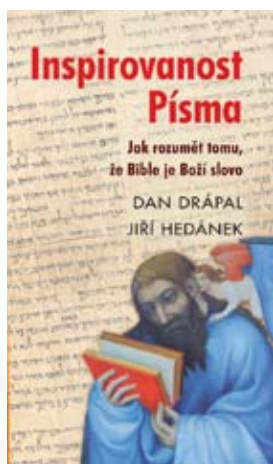
U knihkupeců ani v knihovně není problém se sehnáním.

Pavel Rosecký

Inspirace Božím slovem

Dan Drápal a Jiří Hedánek

Auťori (oba teologové a překladatelé Bible) se zamýšlejí nad důležitými otázkami ohledně našeho přístupu k Písmu. Jak k nám Bůh mluví? Co je to vlastně inspirace? Proč nám bylo Písmo dáno? Je Bible Božím slovem? Je biblický text

spolehlivý? Jak je to s dobovou podmíněností Bible? Jak ji číst, interpretovat – jak ji žít? Na tyto otázky se snaží odpovědět Dan Drápal v první části knihy. V druhé části pak Jiří Hedánek přibližuje různé teologické pohledy na inspiraci, její výhody a nevýhody. Kniha je povzbudivým čtením pro všechny, kteří chtějí Bibli lépe rozumět a přijmout z jejího poselství co nejvíce.

102 stran, cena 96 Kč, vydala KMS.

Vztahy, sex a rodina – Velký rozvrat a cesta k obnově

Dan Drápal

Vztah muže a ženy je odvěké téma; většina kvalitní beletrie i naprostá většina uměleckých filmů se tak či onak věnují tomuto tématu. Toto téma lze tedy zpracovat umělecky; lze o něm ale psát i z hlediska psychologického, sociologického, filosofického či teologického. Ve své knize se nějak dotknou všech těchto hledisek. Předem ovšem upozorňují, že se nejedná o odborné dílo, které by se pokusilo vyčerpávajícím způsobem zpracovat některé z oněch čtyř zmíněných hledisek. Domnívám se, že zijeme na konci věků, v období převratných a rychlých změn. Mnohé pojmy jsou zcela nově definovány. Týká se to i našeho lidství – našeho mužství a našeho ženství. Obávám se, že bychom mohli zcela zapomenout, jak to Bůh vlastně s mužem a ženou myslí.

260 stran, cena 270 Kč, vydal Návrat domů.

Kurz sebepřijetí II. běh

Zvu Vás na II. běh Kurzu sebepřijetí, který bude začínat **6. března**.

Podrobnější informace o tématech jednotlivých lekcí a zpětné vazby od účastníků I. běhu najdete na <http://sbor.kspraha.cz/poradenstvi/akce>.

Přihlaďte se e-mailem na adresu petra.mizurova@kaes.cz.

téma: "Na počátku bylo"
..."JDĚTE"...

Misie v moci Ducha Svatého

MISUNÍ VÍKEND 2014

PRAHA - 15.3.

začátek v 9.30, Budova KS Na Žertvách 23, Praha 8 (u stanice metra Palmovka)

BRNO - 22.3.

začátek v 9.30, Sbor Bratrské jednoty baptistů v Brně, Smetanova 20, Brno

Program:

- dopoledne: chvály, misijní video, vyučování, prezentace tří misijních organizací
- hlavní řečník: Werner Drottler - dlouhodobý misionář v Tanzánii (AVC/Nehemia Německo)
- odpoledne: prezentace tří misijních organizací, tématická diskuze s hlavním řečníkem Wernerem Drottlerem, seminář "Islám mezi námi", představení misijních výzev a modlitby za misii, prostor pro osobní modlitby a misijní poradenství
- moderátoři: Vlasta Khabibullin a David Říman

Konferenční poplatek:

- celý den 190,- Kč (zahrnuje oběd i občerstvení)
studenti po předložení studentského průkazu 90,- Kč
- půl den 100,- Kč
- děti do 12 let vstup zdarma - program pro děti 6 - 12 let zajištěn

pořádají:

NADAČNÍ
FOND KMS

YOUTH WITH A MISSION

Česká
evangelikální
aliance

ZÁKLADY KŘESŤANSKÉHO ŽIVOTA

OD 9. 1. 2014

Prakticky zaměřený výklad Bible, přátelské
společenství, možnost dotazů a osobních rozhovorů.

Kdy: **9. 1. – 10. 4. 2014**

vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin

Kde: sborový dům KS Praha,
Na Žertvách 23, Praha 8–Libeň

Doprava: Metro B Palmovka
Vstup zdarma

Přednáší: Tomáš Dittrich a hosté

Chvály: Jiří Bešta

T É M A T A P Ř E D N Á Š E K

- 1) 9. 1. Ze smrti do života
- 2) 16. 1. Nový život, křest
- 3) 23. 1. Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem
- 4) 30. 1. Bible – Boží slovo
- 5) 6. 2. Jsme spravedliví, nebo hříšníci?
- 6) 13. 2. Naplnění svatým Duchem
- 7) 20. 2. Každý den s Bohem
- 8) 27. 2. Modlitba
- 9) 6. 3. Odpuštění
- 10) 13. 3. Uzdravení z nemocí
- 11) 20. 3. Osvobození od hříchů minulosti
- 12) 27. 3. Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježíši
- 13) 3. 4. Co je to církev?
- 14) 10. 4. Pán Ježíš přijde znovu

POZVÁNKA NA DOROSTOVÉ JARNÍ PRÁZDNINY 2014

Přihláška na jarní prázdniny 2014
s dorostem KS Praha

Jméno a příjmení:

Adresa:

Datum narození:

Číslo tvého mobilu:

Číslo mobilu rodičů:

Podpis rodičů:

Pokud je ti 12–15 let, zveme tě, abys s námi strávil
týden v Jizerských horách.

Kdy: **22. – 28. 2. 2014**

(Jarní prázdniny pro Prahu 6–10,
sobota–pátek).

Sraz je 22. 2. v 9:00 na Hl. n. u prosklených
dveří u hlavních pokladen.

Návrat 28. 2. pravděpodobně v 16:39 h
také na Hlavní nádraží.

Cena: 1300 Kč pro přihlášené do 12. 2., 1400 Kč pro přihlášené do 19. 2.
(kdy přihlašování končí). Přihlášku s penězi dáváte např. na dorostě Mayovi.

S sebou: Spacák, přezůvky, kopii kartičky pojišťovny, lyže či snowboard
(možno i boby, ale radši něco na sjezdovku), plavky, peníze na bazén, peníze
na vlek (ceník najdeš přes stránky mládeže – www.mladezpaha.kaes.cz),
Bibli, teplé oblečení...

Co tam: Zimní radovánky, kamarádi, hry, křesťanské programy, aquapark,
výlety...

Kontakt: Jana Bukáčková – 777 614 496

Šimon Dittrich (Mayo) – 773 573 383

www.mladezpaha.kaes.cz

Mládež
KS Praha
dorost

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

Setkání mládeže

DOROST (12 – 15 LET)

středy
více info

17:00 – 19:00 hod.

Jana Bukáčková

777 614 496

jana.buckackova@email.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky
více info

17:30 – 19:30 hod.

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky
více info

18:30 – 21:00 hod.

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Já, nebo Bůh?

*Večerní setkání
pro mladé,
kde to žije*

Šestá 9. 2. 18:00

Ortenova náměstí 34, škola TGM

*Vstup zdarma
Tance a scénky*

mladep Praha.kaes.cz/sesta
Dita Frantiková 724435309
Křesťanské společenství Praha

NABÍDKA ZAMĚSTNÁNÍ

Jsme rodinná firma a hledáme nové brigádníky i zaměstnance pro výrobu keramických suvenýrů v Praze. Požadujeme především pečlivost a trpělivost, manuální zručnost je potom výhodou.

Nabízíme Vám fyzicky nenáročnou práci, u které si pracovní vytíženost zvolíte sami. Jsme otevření různým pracovním dobám, dohodneme se s Vámi podle Vašich potřeb. Nabízíme možnost dobrých výdělků: Vaše odměna se odvíjí od množství Vámi odvedené práce.

Zaujal Vás náš inzerát? **Kontaktujte nás Noe Schořálek, tel.: 728 793 416 noeschoralek@gmail.com**

Divadelní společnost KAIROS II. vás zve na představení

TAKOVÁ DIVNÁ DOBA

holocaust očima malého židovského chlapce

sobota 22.února od 19:30

Karlínské Spektrum (Karlínské náměstí, Praha 8)

více informací a rezervace vstupenek na
www.kairos2.cz

Aglow

14. 2. 2014 bude mluvit Ludmila Hallerová.

Od 18 hodin v Praze 1, Soukenická 15, Sbor CB v Kavárně.

DOPIS OD TÁTY

Adaptace bestselleru Chatrť od P. Younga

Jak změní tragická událost život rodiny? A co teprve setkání s Bohem ...

pátek 28.února od 19:00

divadlo MANA (Moskevská 34, Praha 10 - Vršovice)

více informací a rezervace vstupenek na
www.kairos2.cz nebo www.centrummana.cz

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

2. 2. KD Ládví 15:00
Chvály: Hudební skupina pod vedením Mirka Bála
Kázání: Petr Kácha – Jak v praxi očekávat na Boha každý den?

2. 3. KD Ládví 15:00
Chvály: Mlask
Kázání: Lubomír Ondráček – Tiši dostanou zemi do dědictví

10. 2. SBOROVÁ MODLITEBNÍ
18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

29. 3. SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ
od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

SBOROVÝ PŮST 29. 3. – 18. 4. 2014

Region Jih v KC Novodvorská končí, od března bude v nových prostorách. Aktuální informace o místě konání bohoslužeb najdete na www.prahajih.cz nebo na tel. čísle 724 435 303 (Miloš Poborský).

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan
Shromáždění: Region má společné shromáždění s regionem Východ.
Počet členů: 22/9/8

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30)
Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepá I/14
Počet členů: 49/8/22
Křty: Vilém Červenka, Jakub Jenč, Václav Kampas (pozn. křty proběhly 10. listopadu 2013)

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4 (Objekt je nový a není na mapě Googlu ani Seznamu.) Mapka na kspraha.cz/jihovychod/
Počet členů: 31/2/20

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 81/21/28

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7
Modlitební: 3. února v 18:30 v knihovně na Palmovce
Počet členů: 107/19/41

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 Římská 20, Praha 2 – budova Fitzwilliam Business
Počet členů: 103/11/41

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 73/6/18

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Luboš Ondráček, Richard Roušal, Petr Zúna
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 49/5/20

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294
e-mail: paha@kaes.cz
www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300
konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

